

tage stilling til, om der er grundlag for at forlange domstolsprøvelse af, om de i medfør af bestemmelserne truffene beslutninger er lovlige. Hertil kommer, at sager om prøvelse af lovligheden i almindelighed vil kunne afgøres af domstolene meget hurtigt, idet særlig bevisførelse i reglen ikke vil være påkrævet. Det er derfor efter justitsministeriets opfattelse ikke betænkeligt at give også mindreårige under 18 år adgang til på egen hånd at tage stilling til spørgsmålet om domstolsprøvelse, herunder til at erklære sig indforstået med at blive udleveret uden domstolsprøvelse. Hvis det drejer sig om børn under 14-15 år, som efter deres udvikling må formodes at savne forudsætninger for at tage stilling til spørgsmålet, eller når omstændighederne i øvrigt taler derfor, må politiet imidlertid drage omsorg for, at der efter bestemmelsen i lovforslagets § 10, 1. pkt. sker beskikkelse af værge, medmindre der foreligger forhåndssamtykke til udleveringen fra den, som i hjemlandet varetager den pågældendes interesser.

Spørgsmålet om, hvem der foruden den, der søges udleveret, kan fremsætte krav om domstolsprøvelse, må som udgangspunkt bero på, hvem der efter de regler, der gælder herom i hjemlandet, er beføjet til at varetage den pågældendes interesser. Er der i medfør af bestemmelsen i lovforslagets § 10, 1. pkt., her i landet beskikket en værge for den pågældende, vil denne dog altid kunne fremsætte kravet.

Domstolskontrollen skal efter forslaget ske efter reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse med enkelte afvigelser:

Efter retsplejelovens § 469, stk. 2, skal forelæggelse for retten finde sted inden 5 søgnedage efter begæringens fremsættelse. Efter forslaget skal forelæggelsen ske uden ugrundet ophold.

Efter retsplejelovens § 469, stk. 3, hindrer begæring om sagens indbringelse for retten ikke frihedsberøvelsens iværksættelse eller opretholdelse, medmindre retten bestemmer andet. Dette gælder også med hensyn til tvangsforanstaltninger, der iværksættes efter forslaget § 6. Er der derimod fremsat krav om domstolsprøvelse af en beslutning om udlevering, kan udlevering efter § 7, stk. 4, ikke ske, før beslutningen er fundet lovlig ved endelig dom, d. v. s. en dom, der ikke kan ankes uden særlig tilladelse.

Efter retsplejelovens § 469, stk. 4, skal begæring om sagens indbringelse for retten fremsættes inden visse frister. Disse frister vil næppe få nogen betydning i de af forslaget omfattede sager, idet indbringelse for retten kun vil have interesse for den, som søges udleveret, i det meget korte tidsrum, der vil gå, indtil udleveringen kan finde sted. Af samme grund vil bestemmelsen i § 469, stk. 5, om fornyet

prøvelse heller ikke få praktisk betydning i disse sager.

Efter retsplejelovens § 470, stk. 2, skal retten beskikke en advokat til at varetage dens tarv, hvis frihedsberøvelse sagen angår, medmindre han selv har antaget en advokat. De her foreliggende sager vil imidlertid ofte være af så enkel karakter, at det ikke kan anses for nødvendigt, at lade denne regel finde uændret anvendelse. Det foreslås derfor i § 7, stk. 2, at beskikkelse af advokat for den, som søges udleveret, kan undlades i alle tilfælde, hvor dette efter sagens beskaffenhed findes ubetænkeligt.

Til § 8.

Efter denne bestemmelse gælder reglerne i §§ 6 og 17 i den nordiske udleveringslov også for udlevering efter denne lov. Disse bestemmelser såvel som de regler i § 10, hvortil der henvises i § 17, er optaget som bilag 2 til lovforslaget.

Til § 9.

Hvis en person, der er efterlyst her i landet af myndighederne i et andet nordisk land, og som kan udleveres efter loven, findes her, og det må forventes, at han vil blive søgt udleveret, skal det efter § 9, stk. 1, kunne pålægges ham at tage ophold et anvist sted, ligesom han om fornødent kan undergives frihedsberøvelse så vidt muligt på en egnet institution. Politiets afgørelse kan indbringes for justitsministeren og for domstolene efter reglerne i § 7, stk. 1-3. Der skal straks gives underretning til myndighederne i vedkommende land, og pålægget eller frihedsberøvelsen skal ophæves, hvis anmodning om udlevering ikke modtages inden 5 dage efter meddelelsen af pålægget eller beslutningen om frihedsberøvelse.

Reglerne i § 9 kan kun anvendes, såfremt der er sket efterlysning her i landet. Det forudsættes, at vedkommende udenlandske myndighed i forbindelse med anmodningen om efterlysning i Danmark tager stilling til, at man vil begære den efterlyste udleveret, hvis han træffes her. Er det danske politi bekendt med, at en person, der er efterlyst i et andet nordisk land, opholder sig i Danmark, bør politiet i vedkommende land underrettes herom, men der kan i så fald ikke blive tale om anvendelse af tvangsforanstaltninger, før der foreligger en anmodning om udlevering.

Til § 10.

Efter 1. pkt. i denne bestemmelse kan der, når omstændighederne taler derfor, beskikkes en værge for den, der ønskes udleveret, eller som er efterlyst og må forventes søgt udleveret. Dette vil navnlig kunne blive aktuelt, hvis den pågældende må for-